

ἐστὶ πνεῦμα πάσης Ἑσφῆς ὅτι, ποία δια-
πέμπεται τούτων; καὶ ἄλλ' ἂν τὴν ἐκπνοὴν
ἐκ δόλορον αἰτλαμβάνει γδ βύθους. λοιπὸν δ'
διελανθὶ δια' ἧς ἀπτείας πόρον τὸ δ'
ἐκπνεόμενον, ἢ τὸ λεπτότερον, ἢ παχύτερον.
ἀμφοτέρως δ' ἂν τοῦ, εἰ τὸ παύτων ἔσται
καθαρῶτατον· εἰ δὲ παχύτερον, ἔσονται πι-
νες πόροι μείζους· εἰ δ' ἄρα καὶ τὸ αὐτὸ
λαμβάνει καὶ ἐκπέμπει τῶν, αὐτὴ ἑρμῶς
ἐκ τῆς Ἑσφῆς αἰζησι καὶ δια' μὴν χερδν
ταῦτα.

Κεφάλαιον β.

Η Δ' ἐκ τῆς αἰακτοῆς, ὡς ἄρ' Αερισζέ-
νης οἴσται, καὶ τὸ πνεῦμα πεπνεύμενον,
οὐ τὸ ἄερος ἐκ τῆς βύθου· τὸ δὲ εἰς τὴν
ἀγέλα διαδίδεται, τὸ πνεῦμα πάλιν ἐκ-
πέμπεται, πλείους ἔχει τὰς ὑποείας. ἢ τὸ γδ
πέψας ὑπὸ πίνος; εἰκὸς γὰρ ὑπὸ αὐτοῦ,
καθάρσας καὶ ἄλλων. αὐτὸ δὲ τοῦτ' αἰ-
τοπον, εἰ μὴ διαφέρει τῶν ἔξω ἄερος. οὕτω
δ' ἢ θερμότης αὐτῶν πέψας, καὶ μὴ καὶ παχύ-
τερον αὐτὸν δόλορον ἔῃ, μεθ' ὅλων ὄγκων τῆς
ὑπὸ ἧς ἀγέλας ὅτι, καὶ ἧς ὄλων ὄγκων.
ὡς ἢ πέψας αὐτὸ εἰς τὸ σωματώδες εἶναι. τὸ δὲ
πνεῦμα, εἰσὶν ἔσται λεπτότερον, οὐ πι-
θανόν. ἀλοχος δὲ καὶ ἢ ταχυτῆς τῆς πέψας.
βύθους γδ μὴ τὴν ἐκπνοὴν ἢ ἐκπνοή. τί οὖν
τὸ οὕτω ταχύ μεταβάλλον καὶ ἀλλοιωῦν;
ὑπολάβοι γὰρ αὐτὸς μάλιστα τὸ θερμὸν καὶ
μαρτυρεῖ αὐτὸς ἢ ἀδθησι. ὃ γδ ἐκπνεόμενος
θερμὸς, εἰ δ' εἰ μὴ ἐκ τῆς πνεύμονι καὶ τῆ
ἐπτερας τὸ πνεύμενον, ἢ τῆς θερμῶς δυνά-
μεις ἐκ τούτων ὅσα ἢ φασι, ἀλλ' ἐκ τῆς κη-
νήσι τῆς πνεύματος ἐκπνεύμεται τὴν
Ἑσφῆν. εἰ δ' ἔξ ἑτέρου πίνος ὅτι ὅσα αὐται,
ἢ καὶ κινουῦτος ἔσται, τῶν ἐστὶ δυνάμει-
στώτερον. ἄμα δὲ καὶ ἐκ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα
κινουῦ. ἐπὶ δὲ ἢ μὴ αἰακτοῦ μέχρι τῆ
πνεύματος, ὡς ἄρ' ἐλέγουσιν αὐτοῖ· τὸ δ' πνεύ-
μα, δ' ὅλου τὸ σύμφυτον. εἰ δ' ἔσται τοῦ-
του διαδίδεται, καὶ πρὸς τὸ κατὰ καὶ πρὸς
τὰ ἄλλα, πῶς ἢ πέψας οὕτω ταχέως; δυνάμει-
στώτερον γδ τῶν καὶ μείζον ὅτι γδ διαπέμ-
πει τῶν γ' βύθους πεπνεύμενον τὸν ἄερα τοῖς
κατὰ κατὰ τὸ μὴ δόξας ἀναγκάσιον ἔῃ τῆς
πέψας τῶν, γινουῦτος ἐκ τῆς πνεύμονι, τῆς
τ' αἰακτοῆς κινουῦται καὶ ἧς κατὰ μεί-
ζον δ' οὕτω καὶ παραδοξώτερον τὸ συμβαί-
Participet. Et tãco obscurius id esse magis

A Deinde si omnis alimentum excrementum
fit aliquid cuiusmodi ab his aut quo pa-
cto excretio fiat? Nam expiratione fieri, rati-
oni consentaneum non est: nam statim
aërem recipit. Reliquum igitur est, ut per
arteriæ meatus. Sed tum quod excernitur,
aut tenuius erit, aut crassius: & vitum quis
absurdum est. Siquidem enim hic omniũ
sincerissimus fit, quomodo excrementum
erit tenuius? Et si sit crassius, tam fuerint
meatus omnino maiores aliqui, nisi per
eosdem attractio fiat, & excrementi expul-
sio. Spiritus itaque ipsius auctio, & duratio
ex alimento facta, hisce ferè modis esse
queat.

CAPVT II.

QUOD autem respiracione incremen-
tum & durationem spiritus acci-
piat, ut & Aristogenes est arbitratus, ex
aere in pulmone concocto, & per vasa
distributo, excrementis autem foras ex-
pulsis, id plures dubitationes habet. Pri-
mum enim concoctio hæc à quo fiat? Ac
par est, ab eo ipso, ut & cæterorum. Idi-
psum verò absurdum quoque est, nisi ab
exteriore differat aere: quo modo calor
concoqueret. Sed & spissiore eundem
esse rationi est consentaneum, vasorum
scilicet & molitotentium humiditate con-
iuncta, proinde in corpulentum quippiam
abibit. At si tenuius fiat excrementum,
rursus præter fidè est. Deinde concoctionis
quoque celeritas præter rationè est: nam in spi-
rationè illico sequitur exspiratio. Quid i-
gitur tam velociter mutare, & alterare
queat? Et putaret quispiam maximè cali-
dum esse, ad stipulante ipso etiam sensu:
nam qui expirat aër, calidus est. Præter-
eà si in pulmone, & arteria sit, quod con-
coquitur, tum calidi quoque vis in isdem
erit: id quod non aiunt illi, sed spiritum o-
to, agitatòque excalfieri aiunt. Quòd si a-
liunde attrahatur, aut mouente quoquam,
impellentè excipitur, admiratione tum
maiore, inquisitionè id dignum est. Sim-
ul autem, nõ id erit, quod primum mou-
eat. Postremò inspiratio ultra pulmo-
nem non pergit ut ipsi quoque affirmant.
Ac spiritus innatus per viuereum est a-
nimalis corpus. Quòd si è pulmone tum
ad infernas, tum ad partes cæteras distri-
buatur, quonam modo tam velox esse
queat concoctio? Id enim admirandum o-
minid, minimèque vulgare est: neque
enim ad infimas partes subito demit-
tet concoctum aërem. Atqui necessariò id
secuturum videtur, si & concoctio in pul-
mone fiat, & quæ infima sunt respiracione

D Quod i-
gitur tam velociter mutare, & alterare
queat? Et putaret quispiam maximè cali-
dum esse, ad stipulante ipso etiam sensu:
nam qui expirat aër, calidus est. Præter-
eà si in pulmone, & arteria sit, quod con-
coquitur, tum calidi quoque vis in isdem
erit: id quod non aiunt illi, sed spiritum o-
to, agitatòque excalfieri aiunt. Quòd si a-
liunde attrahatur, aut mouente quoquam,
impellentè excipitur, admiratione tum
maiore, inquisitionè id dignum est. Sim-
ul autem, nõ id erit, quod primum mou-
eat. Postremò inspiratio ultra pulmo-
nem non pergit ut ipsi quoque affirmant.
Ac spiritus innatus per viuereum est a-
nimalis corpus. Quòd si è pulmone tum
ad infernas, tum ad partes cæteras distri-
buatur, quonam modo tam velox esse
queat concoctio? Id enim admirandum o-
minid, minimèque vulgare est: neque
enim ad infimas partes subito demit-
tet concoctum aërem. Atqui necessariò id
secuturum videtur, si & concoctio in pul-
mone fiat, & quæ infima sunt respiracione